

ILÁMPÁS

Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? (Zsolt 27,1)
Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja – VI. évfolyam 3. szám 2007. ősz

Ezt mondja az Úr: „Ezzel a háromszáz emberrel szabadítottalak meg benneteket.”
(Bir 7,7)

Kedves Ember!

Ez a papír- és elektronikus változatban megjelent szöveg: egy evangélikus gyülekezet lapja.

Gyülekezet? Mi az?

Talán hivatal. Az élet sorsfordulóinak ceremóniaszolgáltató hivatala.

Talán útikönyvek és idegenvezetők által dicsért látnivaló.

Talán az Úristen titkársági irodája.

Talán idősek klubja.

Talán pletykafórum.

Talán családi összejöveteleket és kirakodóvásárokat inspiráló bohém-studió.

Mindezek bizonyára igazak. Megtörténnek, felötlenek az emberben, kimondva vagy kimondatlanul emlékeztet rájuk, élet-futásunk közben a szemünk sarkából látva ilyenfélének tűnik... Nem tudom. Egyet tudok: hogy minek *kellene* lennie: közösségnek.

Ez a közösség hívna és vonzana.

Jézus mondja: „Ahol összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”
(Mt 18,20)

Mert *nem olyan*, mint a felsoroltak közül bármelyik. Mert történik valami, és meg lehet tudni valamit. Mert kérdezzünk, és választ kapunk. Mert arról tanúskodik, ami *túl van* a lehetőségeinken.

Amikor százezres tömeg gyűlik össze, önszántából, lelke-szíve minden szándékával: megdobban a szívem, mert érzem az erő lüktetését. Az emberi erőét, amely képes hegyeket, sőt birodalmakat megrendíteni, ha Isten is úgy akarja.

Amikor leülünk ketten az ige körül, mert más nem akadt, aki idetévedne: megdobban a szívem, mert érzem az erőtlenség lüktetését. Az emberi erőtlenségét, amely képes meglátni saját kicsiségében az Isten szeretetének nagyságát.

E közösség értéke nem a létszámában van, hanem abban, hogy Jézus „*ott van közöttük.*”

Ezért, kedves Olvasó: ne a gyülekezetünket akarjuk növelni több emberrel, hanem az embert igyekezzünk többé, értékesebbé, emberibbé tenni azzal, hogy Jézushoz vezetjük, e közösség segítségével.

schg

Egy kis történelmi adalék a közeledő reformáció ünnepehez: így lesz az emberek közötti minden különbözőség, így a vallás is, viszály és versengés forrásává, ott, ahol külsőségei, nem pedig tartalmi lényege szerint élnek vele.

Németország, 1555. szeptember 25.: V. Károly és a birodalmi rendek megkötik az **augzburgi vallásbékét**. Ezzel megszűnik az eddigi hivatalos vallási egység a birodalomban, elismerik jogilag a „*Confessio Augustana*”-t (Ágostai Hitvallás, kelt Augsburgban 1530. június 25-én), a lutheránus tanításokat a birodalmi gyűlés elé táró dokumentumot. Ezzel Németországban befejeződnek a reformáció korának vallási indíttatású politikai harcai.

A birodalom fejedelmeinek most már joguk van dönteni arról, hogy a két felekezet (római katolikus és evangélikus) közül melyikhez tartozzék tartományuk.

A „*cuius regio – eius religio*” (akié a föld – azé a vallás) elve alapján az alattvalók a fejedelem vallását kell, hogy kövessék. Ha erre nem hajlandók, ki kell vándorolniuk. Problematikus az áttérés az egyházi fejedelmek esetében, mert ha a lutheri hitre térnek át, elvesztik hatalmukat és földjüket, mely a katolikus egyház birtokában marad.

Bár az augzburgi vallásbéke véget vet a évtizedes harcoknak, végső soron mégiscsak az ország addigi politikai egységének felbomlását dokumentálja, és mint ilyen, új robbanóanyag a későbbi harcokhoz. Az, hogy a fejedelmeknek joguk van eldönteni, melyik hitet választják, erősíti hatalmukat, és lényegesen csökkenti a császár befolyását. Ezáltal a tartományok, birodalmi rendek laza szövetségévé alakul át a birodalom.

A Múlt-Kor történelmi portál cikke nyomán

VALLÁSISMERET

Kína ókori történelme

Az a páratlanul gazdag civilizáció és kultúra, amely az i. e. 2. évezred folyamán bontakozott ki a Sárga-folyó (Huang-he) medencéjében, a han (kínai) nép alkotása. Falakkal övezett városok, majd államszervezetek, a fejlett földművelés és kézművesség nyomai vallanak erről a civilizációról – régészeti emlékek hitelesítik a kései krónikák visszaemlékezéseit, illetve rekonstrukcióit.

A társadalmi szervezetek, fejlettebb fokon államszervezetek kialakulásában valószínűleg nagy szerepe volt az öntözés és vízszabályozás kényszerítő erejének – Toynbee híres tézise értelmében a Sárga-folyó medencéje az optimális "kihívást" jelentette az ott megtelepült népek számára: termékeny, de csak kollektíva erejével használható földek, mert hol az árvizek, hol az aszály fenyegetésével kellett művelőinek számolni. A "válasz" – alighanem Toynbee egyik mintája – az a han civilizáció és kultúra lett, amelyet ma maradandó emlékeiben tartunk számon: kifinomult technikájú bronzöntés, végtelen türelemről valló nefritcsiszolás; emlékei egyben a szellemi erők működését is tanúsítják bonyolult szimbolikájukkal és stilizálásukkal, továbbá a tárgyakon megőrzött írással. Az utókor csak legendákat és mítoszokat őrzött meg ebből az évezredből, de a régészet – nem túlságosan régi – eredményei ezeket megerősítették és szemléletes anyaggal illusztrálták. Pompás díszítésű bronzedények feliratokkal, nefrit tárgyak – dekoratív mintákkal csiszolva –, feliratos jóslócsontok vallanak erről a régmúltról.

Az i. e. első évezred derekán már nagyjából kialakult a han civilizáció jegyében formálódott kis fejedelemségek területi megoszlása. A Csou-dinasztia (1122-722) eddig a kínai művelődés kézzelfogható kiindulópontja volt – a régészeti leletek s a történeti krónikák kölcsönös hitelesítése alapján. A Csou bukása után kialakult versengés nyomán létrejött hét ország (Cs'u, Cs'i, Jen, Han, Vei, Csao és Cs'in) szüntelen háborúban állt egymással – innen a korszak elnevezése is: "Hadakozó Fejedelemségek" kora (481-255) –, s kibontakozott köztük egy sajátos munkamegosztás is a századok folyamán. A han civilizáció szüntelen "barbár" nyomás alatt volt: az északi és nyugati vándorló, harcos, nomád néptörzsek időről időre megtámadták a Sárga-folyó medencéjének városi, szervezett közösségi, földművelő és magas írásbeliséggel is rendelkező, kultúrájú központjait, de inváziójuk eredménye többnyire felemás volt: részben beolvadtak és részeseivé váltak a han kultúrának, részben megmaradtak külső, ellenséges elemnek a határszéleken. Ma úgy véljük, hogy ezek közt a "barbár" nevet

kiérdemlő törzsek és a han törzsek közt voltaképp csak civilizációs különbség volt, etnikai alig: a barbárok azért voltak barbárok, mert nem birtokolták a központi síkság törzseinek a kultúráját, olykor még civilizációját sem.

A kínai történelem sajátos vonásai közé tartozik bizonyos szituációk félelmetes ismétlődése. Ilyen az is, hogy a Cs'in fejedelemség a négy évszázadon át uralkodó Csou fejedelemség örököse lett. A Csou dinasztia annyiban volt elődje a Cs'in-nek, hogy maga is nyugati határszélek védelmére létesült az i. e. 9. sz. elején, aztán maga a Csou uralkodó, akkor már hegemon ura a többi törzsnek, létesíti "lojális" barbár alattvalókból a Cs'in territóriumot, határőrséget. Ez a Cs'in határőrség 771-ben, amikor a "nem lojális barbárok" kifosztották a Csou fővárost s megölték a fejedelmet, segítségére sietett az utódnak – tőle aztán megkapták a Cs'in fejedelemség címet: ez a terület és uralkodója ekkor lett egyenrangú a keleti fejedelemségekkel, s ezt a státust megőrizte – éppen a határőr szerep révén – a Csou bukása után is.

A Cs'in fejedelemség, mint a "Kuan-tung" (a "kaputól keletre" fekvő területek) védelmezője, bizonyos mértékben elszigetelődött

a keleti, nagy kultúrájú fejedelemségektől. Azokban virágoztak az irodalom és a művészetek, a bölcsélet és a tudományok, ebben viszont a "barbárokkal" való kapcsolat gyümölcsözőt. Keleten hirdették tanaikat az olyan bölcselők, mint Kung-ce (Konfuciusz) és hallgatólagos, de egyenrangú ellenpárja, Lao-ce (a "Tao-te-king" szerzője). Ott jöttek létre olyan jóslástani kézikönyvek, amelyek egyben egy nagyszabású kozmológiát is magukban foglaltak (a "Ji-king") és azok a történeti feljegyzések, amelyeknek csak kései másolatai maradtak ránk ("Tavaszi és Őszi Krónika" stb.). És ott készült el a korai kínai költészet antológiája, a "Dalok Könyve" ("Si-king") is, hogy a "Szerktartások Könyvéről", az "Írások Könyvéről" stb. ne is szóljunk.

Az Első Császár jónak találta főminisztere javaslatát: elkoboztatta és megsemmisítette a régi irodalmat és bölcséletet. Ez a hírhedt könyvégetés teljesen egyértelműen az ideológiai egységesítést és rendteremtést szolgálta. Ehhez járult a következő évben végrehajtott nagy

"tisztoztatás": a nem csituló tiltakozásra a császár 460 konfuciánus elveket valló írástudót kivégeztetett (állítólag élve temettette el őket). A tiltakozó trónörököszt száműzte.

Cs'in Si Huang-ti, az "Első Kínai Császár"

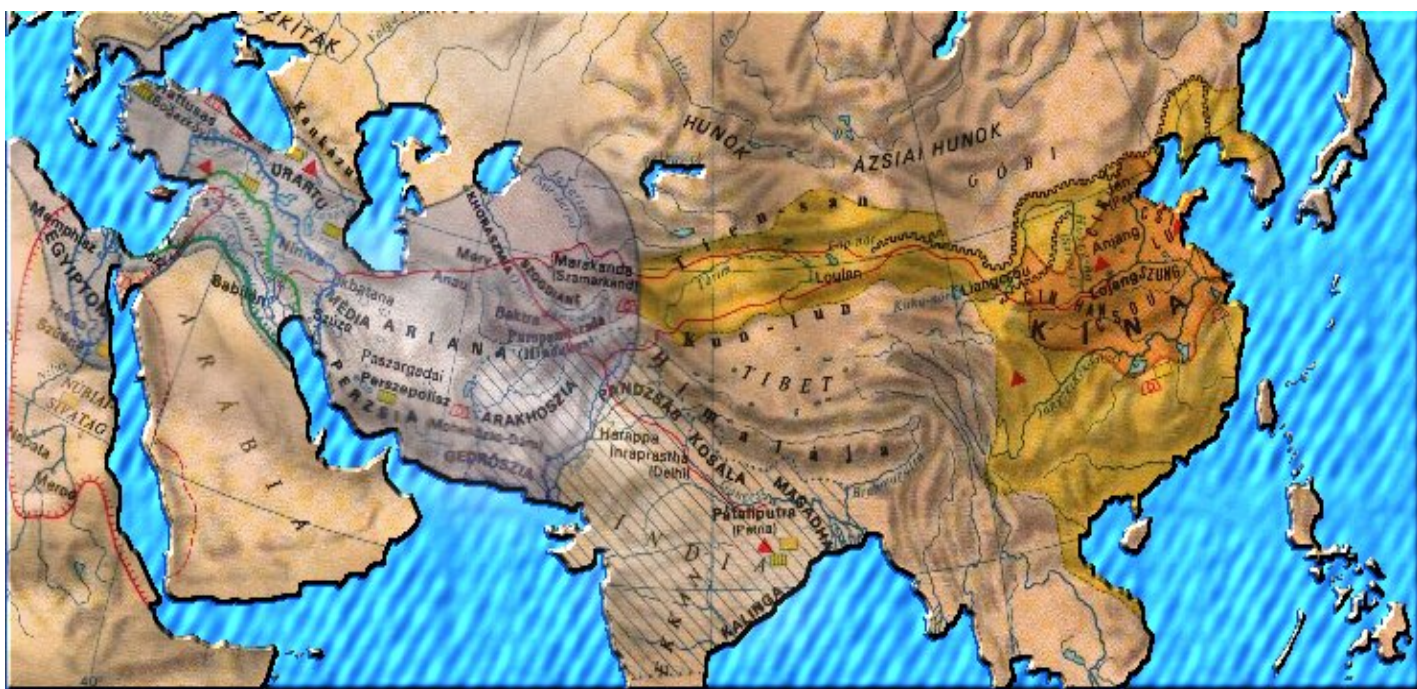
Belső-Ázsia hanyatlása

Cs'in Si Huang-ti, az "Első Kínai Császár" föld alatti síremlékének feltárása (1974) egész történelmi ismeretanyagunkat módosíthatja. Átrajzolhatja mindenekelőtt azt a művelődéstörténeti képet, amelyet eddig alkothattunk magunknak a kínai ókornak erről a fordulópontjáról, az egységes birodalmat megteremtő Cs'in fejedelemségről és uráról, az Első Császárról. De mó-

dosítanunk kellene kínai történetírói hagyományt illető nézeteinket is: a pozitivistá filológia korában megszületett európai sinológia, európai észjárás szerinti kritikai szemléletével többnyire erős kéttellegel fogadta a kínai történetírás hagyományait; a korabeli udvari krónikák híradásait olykor határozottan a mondák világába utalta. Korrekcióra szorulnak az egyetemes történelem "longue durée" koncepcióira vonatkozó hipotéziseink is: Cs'in Si Huang-ti birodalomalapítása az emberiség egész történetéről alkotott felfogásunkat is módosítja. Az utóbbi feltétlen jogos: nem lehet többé a világtörténelmet azzal az európai szemüveggel szemlélni és értelmezni, amivel eddig láttuk és magyaráztunk, s amiben – mint Joseph Needham súlyos váddal felérő, de tényekre alapozott megállapítása felteszi – még mindig az európai felsőbbrendűség mítosza működik –, ha tudat alatt is.

A hszingnu (hun) törzsek betörésével (304) megkezdődik a nomád államalapítások időszaka.

*Miklós Pál ELTE BTK
után Cser Ákos*

MÚLTIDÉZŐ

Az Úr csodásan működik...

Egyházunk több áldott helyén voltak evangélicizációk, konferenciák, melyekre ma is sokan emlékeznek evangélikus testvéreink közül. Én két helyen jártam, erről szeretnék írni.

Cser Ákos előző számban megjelent visszaemlékezése juttatta eszembe. 1940-es évek, a háború elért Fótig is. Ott élt Mandák Mária egy szép, gazdagon berendezett kúriában. Többször betértek otthonába az orosz katonák. A sok látogatás után nem maradt jóformán semmi, csak a puszta falak. Ekkor sietett az idős hölgy segítségére Zászkaliczky Pál lelkész úr és jólelkű felesége. Otthonukba fogadták őt, és gondoskodtak róla, annak ellenére, hogy nem volt abban az időben egyszerű dolog népes családjuknak megszerezni a szükséges élelmet. Ezeket az eseményeket leírta az „Isten követségében” című könyvben részletesen *iff.* Zászkaliczky Pál. Azt gondolom, ezt sokan nem olvasták, és így nem ismerik a történeteket. Ezért hagyta a Mandák villát és a pesti ingatlant az egyházra Mandák Mária.

A Mandák Otthon sok áldott alkalom helyévé vált. Magam is többször jártam ott, csendesnapon, konferencián. Még azt hiszem, csak érett a Kántorképző gondolata, amikor Veresné Somogyi Piroska kedves hittestvéremmel azt hiszem egy hónapot ott töltöttünk úgynevezett Belmissziói tanfolyamon. Tizenegyen voltunk az ország különböző részéről. Akkor már volt ott több harmónium, tehát tanultunk játszani rajta, én is eljutottam az egyszerűbb korálok eljátszásához, de Boriska, akinek saját harmóniuma volt és már nem teljesen képzetlenül jött oda, hazatérve sokáig volt gyülekezetünk kántora.

Nagyon sok bibliai magyarázatot hallgattunk Zászkaliczky esperes

úrtól, kijártak Pestről Muntag Andor és Tóth-Szóllós Mihály akkor még fiatal lelkész urak. Ők is sokmindent tanítottak: egyháztörténetet, bibliaismeretet. *Veperdi László* tanító úr a zenei részt oktatta. *Marsek Sári* néni volt a pótmamánk. Drága Manyi nénitől sok finom sütemény és étel készítését, valamint, mivel közeledett a karácsony, a szaloncukor-főzést tanultuk meg, sok lelki útravalón kívül. *Kis Jánosnak* megszűnt az állása a KIE-nél, és Zászkaliczky esperes úr megkérdezte, nem lenne-e kedve a Mandák Otthon gondnoki állását elfogadni. (Hogy mennyi áldás lett ottani munkálkodásából, arról sokat írt Cser Ákos.) Ő gondoskodott ellátásunkról, és ha ideje engedte, zenei képzésünkben is részt vett.

Azt hiszem, ez volt az indulás, amiből később kialakult a Kántorképző, és ennek köszönhetően megmaradt a Mandák Otthon az egyháznak.

Most még a gyenesdiási Kapernaumról szeretnék írni, melyről ugyan sokmindent megírt *Hernád Tibor* lelkész úr „Kapernaum 60 éves” című könyvében.

Bácsikánkat, *Deák Jánost*, aki a soproni teológián tanított, a gyülekezetből sokan hallgatták kis templomunk szószékéről igét hirdetni. Amikor Bibliát fordítani ment Budapestre, sokszor eljött Tatabányára. Fiuk kis korában rossz étvágyú, sovány gyermek volt, az orvos azt tanácsolta, hogy töltsék a nyarakat a Balaton mellett. Az *Oppel család* kiadott Gyenesen szobákat, így töltött a család több időt ott. Egy alkalommal János bácsinak szóltak, hogy eladó az az ingatlan, melyből később több hozzáépítéssel kialakult Kapernaum. Az egyházban tartott gyűjtéssel, svájci és svédországi segítséggel sikerült megvenni, később a hozzáépítésekkel is gyűjtéssel és akkor már finnországi segítséggel is sikerültek a bővítések.

Gyenesen is többször jártam, sok áldásban volt részem az ott töltött idő alatt. Túl hosszúra nyúlna írásom, talán erről, ha az Úristen engedi, máskor írok.

A háború, egy állás elvesztése, és egy gyermek gyenge egészsége volt az, amiből oly sok áldást kaptunk az Úristentől. Valóban, az „Úr csodásan működik...”

Klespitz Jenőné

NYÁRI ÉLMÉNYEINK

„Fót munkatábor...”

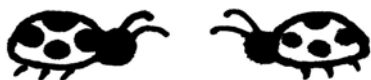
- mondta Nagy Zoltán nagyalásnyi lelkész az augusztusi kántorképző tanfolyam nyitóistentiszteleti prédikációjában. Nos, ha Kertész Imre Sorstalanság című könyvében szereplő munkatábor hasonlított volna a kántorképzőre, valószínűleg a könyv se ezt a címet kapta volna. Az én véleményem: Fót valóban munkatábor, csak luxus körülmények között. Egyébként a jelenlegi iskolámhoz, a győri konzervatóriumhoz tudnám hasonlítani a Mandák villa életét, mert mind a két helyen hét órákor kell kelni, fél tízig lehet gyakorolni, tízkor van takarodó, és minden a zene körül forog. Fóton ehhez párosult, hogy a rendszeres áhítatok, a mindennapos énektanulások, a bibliaverseny, mind-mind közelebb vittek Istenhez.

Itt a vizsga sem igazán vizsga volt, inkább növendékhangverseny, ahol mindannyian megmutathattuk szüleinknek, mennyit fejlődünk az eltelt két és fél hét alatt.

Nem akartam menni, nem is az én döntésem volt, viszont jövőre is megyek, és alig várom a gyakorlókat, másfél órás énekkarokat, azt, hogy újra összeálljon a „Mandák filharmónikusok”, hogy újra játszhassem a takarodót, és nem utolsó sorban, hogy viszontláthassam az ott megismert barátaimat.

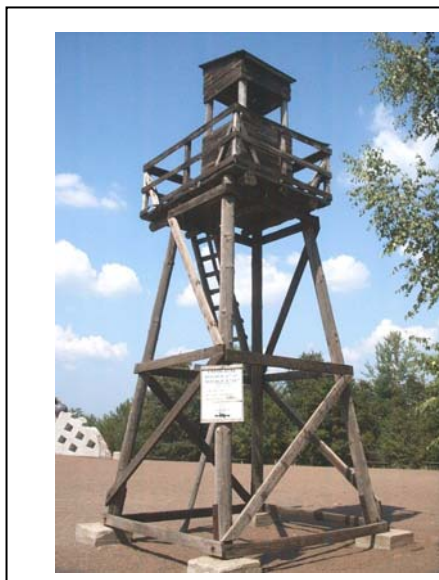
Fót egy olyan munkatábor, ahova nehezen megy el az ember, elfárad, amíg ott van, de alig várja, hogy visszamehessen.

Juhász Orsolya

Hittantábor 2007

A 2007-es hittantábort is Nagyvelegen rendezték meg. Töb-

A képen a recski munkatábor egy részlete látható: géppuskatorony, az erőszak szimbólumaként. A fóti „munkatábor” máris többet adott: a bal oldalt olvasható sorok szerzője – nem erőszakból, hanem Lélekből – az utóbbi hetekben szolgál az orgonánál, kísérve játékával a gyülekezet énekét.

ben voltunk mint 2006-ban. Egész Komárom-Esztergom megyéből jöttek táborozni, de még a megyén kívülről is. Sok olyan gyerek volt aki már sokadik alkalommal jött el.

Idén a tábor témája a kő volt. A kőszikla. A hitünk a kősziklára épül, aki Jézus. A csoportos hit-tanórákon erről beszélgettünk.

Este az áhítaton a csapat együtt énekelt és imádkozott. Remek játékokban, vetélkedőkben volt részünk. András bácsival az énektanulás mindenkinek tetszett. A sportvedélkedőkön lányok, fiúk egyaránt fociztak.

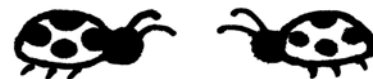
Minden évben a tábor utolsó napján adunk elő egy színdarabot. Néhány gyerek, aki szeret szerepelni készül minden délután az előadásra. Ebben az évben három darabot adtunk elő. Az egyik egy komoly darab, a másik egy kis krimi, amiben a betörők megtérnek, ezt a táborlakók találták ki. A harmadikat az ovisok adták elő, ami Dániel története volt. A komoly darab A boldog herceg volt. Az összes színdarabra sokat készültek a szereplők.

Az indiánózás egy remek játék, amit minden évben játszunk. Este amikor már sötét van, elemlámpával a zsebünkben elindulunk sétálni a faluba. Az úticél egy nagy rét. Másfél méteres gazban játszuk ezt a játékot. Két csapat van: egy tá-

madó és egy védő, és egy rab, akit a támadóknak ki kell szabadítani. Ezt a játékot csak a nagyok játsszák. Mindenki nagyon élvezi. A kicsik addig a táborban "rókára" vadásznak.

Nekem nagyon jó érzés volt, hogy a húgom nem azzal jött haza, hogy: "ide soha többet nem megyek", hanem vidáman és boldogan. Aki eljön ebbe a táborba biztos élményekkel gazdagon jön haza.

iff. Hidas János

Nagyvelegi anziksz

Nagyon kellemes és épületes hat napot tölthettünk el a Bakonyhegység északkeleti lábánál elterülő település evangélikus táborában. *Mészáros Tamás* egyházmegyei felügyelő néhány segítőjével karöltve elsőrendű és kifogástalan materiális háttérrel gondoskodott a résztvevők számára. A szellemi töltekezés naponta a reggeli áhítatként emlegetett, személyes tapasztalatokra építő, rövid elmélkedésekkel kezdődött, azt követően, hogy Sztruhár András kizárólag Jose Carrerashoz vagy Placido Domingohoz hasonlatos tenorja jelezte az éjszakai nyugalom utáni

ébredés időszerűségét. A pazar gazdagsággal és minőségben elénk táruló reggeli ételkompozíció nyújtotta örömeik után egy meghatározott Bibliavers szakaszos, naponkénti, aktualitásszemponturna elemzését, értelmezését, interpretációját hallhattuk valamely teológus vagy hitoktató előadásában, amely humuszértékű táptalajjal szolgált a következő – gyakorta markáns szemléletmód- és ezáltal vélemény-különbözőségeket felszínre hozó – csoportos beszélgetéseknek. Délutánonként filmvetítések és meghívott vendégek élménybeszámolóit, tapasztalat- és ismeretátadásait színesítették az egyébként is kaleidoszkópszerű napirendet.

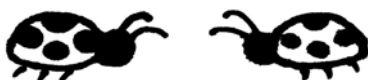
Lelki oázisban érezhettük magunkat Kálmán Szabolcs református nyugállományú lelképásztor – hazánk politikai-közéleti attitűdjét is a keresztény értékrend mérlegére helyező – mértékadó és mértékartó szavait hallván. Példaértékű volt, ahogy saját felekezete egyik gyülekezetének, a kormánykoalíció néhány tagjáról való írásos megemlékezését a jézusi normától fényévnnyi távolságban levőnek tartva, megdöbbenésének és elkeseredésének adott hangot. Az állam és az egyház viszonyrendszerére vonatkozó világos, pontos, korrekt, nemzetközi és történelmi motívumokkal illusztrált gondolatok, észrevételei, meglátásai is orientáló szellemi élményt kínáltak. Hitéleti ismereteink elméleti szintű gyarapodását kiválóan szolgálta Schrantz Zsolt – egy teljes szentírásbeli könyvet átölelő, a bibliai üzenetet diáknyelvi fordulatokkal nyomatékosító, érzelmi tartományunk szinte valamennyi szegmen-tumát megérintő, számos történelmi, földrajzi, szociológiai, pszichológiai háttérinformációval támogatott – esténkénti nagyívű előadás-sorozata.

A testkultúra oltárán asztalitenisz-, röplabda-, valamint – a helyi sportegylet pályagondnokának is

köszönhetően kitűnő állapotban lévő füves játéktéren, Nagyveleg kiválóságai ellenében, majdhogynem napról napra, változó kimenetellel megvívott – labdarúgó-mérkőzésekkel áldoztunk.

Hálásan köszönjük a Szenthárom-ságnak és általuk valamennyi táborlakónak, illetve az összetartás létrejöttét elősegítő, az azon való részvételt lehetővé tevő, támogató embereknek ezt a felejthetetlen momentumoktól hemzsegő egy hetet!

Dombi Attila

Férfikonferencia és férfinap

Gyülekezetünkben részt vettünk az első alkalommal meghirdetett férfikonferencián Piliscsabán. A konferencia témái:

- ☞ Férfiak helyzete a társadalomban, az egyházban, a családban
- ☞ Férfi virtus
- ☞ Férfi misszió bibliai alapjai
- ☞ Férfi misszió a református és katolikus egyházban

Ezek közül kettőt emelnék ki:

Az első előadáson Dr. Garádi Péter budaörsi felügyelő beszélt a férfiak érzelmi megnyilvánulásairól, közösségi szerepeikről, Istennel való kapcsolatukról.

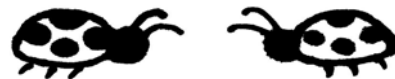
Bakay Péter juhászorként a gyimesi havasokban töltött egy évet. Képes beszámolóját a test és lélek próbájáról tartotta. Nagyon érdekes előadások voltak.

A konferenciáról hazatérve egy férfikör megalapításáról döntöttünk. Július 7-én eljött a nagy nap: focival és bográcsolással töltöttünk együtt egy napsütéses délutánt. Ezen az alkalmon elhatároztuk, hogy többször összejövünk, illetve egy focicsapatot alapítottunk, amelynek neve **ICHTUS FC** lett. Benevezünk a téli terembajnokságra, illetve tavasszal a Jubileum Parkba a műfüves bajnokságra.

Minden kedves testvérünket szeretettel várjuk mérkőzéseinkre! Ezekről a templomban kitett faliújságon olvashatnak.

Hajrá ICHTUS!

Vertényi Domonkos

Fiatalfelnőttek konferenciája

Balatonszárszó

2007. augusztus 19-26.

Hűség – hűtlenség – megbocsátás

„A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, ird fel a szíved táblájára!”

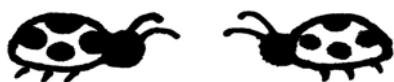
(Példabeszédek Könyve 3,3)

Ezen a nyáron is nagyon vártuk már a szárszói egy hetes feltöltődést. Sajnos szabadságunk csak három napot engedett az otlásra, de az is nagyon sokat jelentett! A szervezők idén is kitettek magukért! A heti téma a hűség, hűtlenség a mai, kiüresedni látszó világunkban nagyon aktuális. Vajon mi magunk mennyire vagyunk hűek, illetve hűtlenek Istenhez, házastársához, hazánkhoz, a hagyományainkhoz, barátainkhoz, és családunkhoz? Ezekről a fontos témákról hallhattunk előadásokat, illetve témafelvezetőket a reggeli áhítat után, majd csoportos beszélgetés keretében vitattuk meg a hallottakat. A délutánokat pihenéssel, fürdőzéssel töltöttük. Sajnos nagyon hamar eltelt az idő, de ismét jó pár új baráttal lettünk gazdagabbak!

Kiegészítésképpen egy webcím: <http://multiply.com> Ezen a címen tekinthetők meg a résztvevők fotói, videofelvételei. Itt a nevek, vagy a nevek melletti kis képekre kattintva nyithatók meg a képek mappái. A belépéshez a következő adatok szükségesek: **USER ID: lutheran / PASSWORD: jesus**

Mint minden évben, most is így búcsúztunk: jövőre, veletek ugyanitt!!

Vörösné Hermann Judit

Nagyveleg 2007 A sporttábor

Eljött a várva várt hét. Nem kis örömmel indultunk el a táborba, és ezt nem csak a saját nevemben írhatom, ebben biztos vagyok. Ahogy fogytak a kilométerek, úgy tűnt el belőlünk a gondokkal terhelt mindennapok emléke. Jó volt újra meglátni a kastélyt, a fákat és persze az ismerős arcokat. Kicsit nehezen indult a tábor, mivel a kezdeti 8-9 főről nem igazán akart nőni a létszám, de este a vacsinál már csaknem 30-an voltunk. Este és reggel rövid, de nagyon ütős áhítatokat tartott Vancsai József (bakonyszombathelyi lelkész), s ezek rendszerint „betaláltak”. Nagyon érthetőek és tiszták voltak a gondolatai, nem csak azok értették meg, akik már Isten gyermekei, hanem mindenkire volt valami üzenete.

Esténként a vacsora és az áhítat után, sokat beszélgettünk. Voltak, akik bent érezték jól magukat és társasoztak, voltak, akik inkább a szobájukban beszélgettek, és voltunk mi, akik kint a tábortűz melege mellett veséztük ki az élet apró

és nagyobb problémáit. Az egyik ilyen beszélgetés közben Orosz Zoli barátunk megfogalmazta azt, amit mindannyian éreztünk. Szavaira sajnos pontosan nem emlékszem, de a lényeg megmaradt bennem ami ez volt: „A tábort nem azért szeretjük, mert olyan hihetetlenül jó a kaja, vagy mert szimplán a sport örültjei vagyunk... hanem sokkal inkább azért, mert a tábor olyan számunkra, mint az élet sivatagában egy olyan oázis, ahol újra tölthetjük a kulacsainkat, és újult erővel vághatunk neki a kőkemény sivatagnak”.

A tűzhöz hozzá tartozik gasztronómiai csapatunk, azaz Dara és Dodi, akik nem egyszer örvendeztették meg gyomrunkat a tárcsában sült finomságokkal. A tűzzel együtt aztán rendszerint mi is kialudtuk. Mindenki elfoglalta a fekhelyét, ki a hálósákban, ki az ágyban.

A rövid alvások után túl gyorsan érkeztek a reggelek, de általában senki sem maradt ki a reggeli áldásból, melyet a reggeli követett, amit rendszerint sáskák módjára elpusztítottunk. Persze a sok evés és beszélgetés mellett sportolunk is, ami egy külön élmény egy ilyen társaságban. Hihetetlen jó érzés a játék öröméért és nem a csak a győzelemért játszani; mikor az

ember úgy érzi, hogy nincsenek vesztesek, csak győztesek. Persze mindenkiben ott volt a versenyszellem, de a „harc” végén mint barátok távoztunk a csatamezőről. Mivel 3 csapat versengett a győzelemért, mindenki dobogós helyezésre számíthatott. Maximum az nem léphetett fel a képzeletbeli dobogóra a csapatával, aki előbb lelépett.

Mindent egybe véve nagyon jó kis tábor volt az idei, nem voltunk sokan, csak kb. 40-en, de ez egy olyan társaság volt, ahol sok egymásnak idegen ember érezte nagyon jól magát. Épültünk lelkileg és testileg, alakultak ki új barátságok és mélyültek el régiéik. Sajnos ennek a tábornak is vége lett, mindenki vette a batyuját és elindult a saját életébe. Vissza a sivatagba... de úgy érzem, ha visszagondolok az elmúlt hétre, ismét ott vagyunk a tűz körül, és nevetünk a gondok szemébe.

Utoljára, de nem utolsó sorban szeretném köszönetünket nyilvánítani Reginek, aki mindent megtett azért, hogy mi pihenjünk, habár ő is pihenni jött.

Jövőre találkozunk a 2008-as Nagyvelegi Sporttáborban.

Gyügyei Zsolt

Szilvás sütemény

Hozzávalók:

**15 dkg margarin, 30 dkg liszt, 5 dkg cukor, 1 dl tej,
2 dkg élesztő, 1 tojás, 1,5 kg szilva.**

Az édes morzsához:

15 dkg margarin, 15 dkg cukor, 20 dkg liszt.

Az élesztőt keverjük össze a langyos cukros tejjel, és dolgozzuk össze a liszttel, margarinnal, cukorral és a tojással, és addig gyúrjuk, míg sima tésztát kapunk. Ezután fél órán keresztül meleg helyen pihentessük. Közben magozzuk ki a szilvát, és készítsük el az édes morzsát a következők szerint: keverjük össze a puha margarint, a cukrot és a lisztet. Nyújtsuk ki a tésztát a belisztezett gyúródeszkán, a tepszi méretének megfelelően. Majd fektessük a kikent tepsibe, és sűrűn rakjuk rá a szilvát úgy, hogy a belseje felfelé nézzen, és szórjuk rá az édes morzsát. Előmelegített sütőben sütjük, és akkor kész, ha a morzsa barnulni kezd.

Vörösne Hermann Judit

Rendhagyó konfirmáció

*Miért és hogyan lett Krisztus-követővé egy testvérpár? Erről vallottak konfirmációi istentiszteletükön ők maguk: **Riffer Mariann** és **Zsuzsanna**. Az istentiszteleten elmondott bizonyágtételükből idézünk az alábbiakban. Kérdés: mi az a közös, ami mindkettőjüket Jézushoz vitte? A helyes megfejtők egy nagyszerrű örömhír ismeretével lesznek gazdagabbak!*

Mariann: Mindig szerettem volna valami nagyon nagyot csinálni. Énekesnő lenni, vagy színésznő, valami, ami miatt az emberek szeretni fognak. Rájöttem, hogy ezekhez nincs tehetségem, úgyhogy ezek a lehetőségek kiestek.

Három évvel ezelőtt elkezdtem járni modelltanfolyamra. Budapesten dolgoztam: modelkedtem és stáztáltam, ami magával hozott elég sok mindent, és vitt lefelé a lejtőn: zűrös párkapcsolatokba bonyolódtam, rászoktam a dohányzásra, és az iskola is háttérbe szorult. Így jutottam el oda, hogy azt éreztem: már nem szeretnék semmit sem csinálni, csak otthon lenni, ülni a fűben, és olvasni valamit. Nem érdekelt semmi.

Nem volt kedvem a könyvtárba sem elmenni, ezért Zsuzsi könyvespolcáról vettem le az Elragadtatás című regénysorozatot, ami a Jelenések Könyvét dolgozza fel. Az első könyv elolvasása után jutottam oda, hogy elgondolkozzam azon: Isten az én életemben jelen van-e? A vonaton történt ez. Úgy gondoltam: imádkozom, kérek valamit Istentől, amiről tudom, hogy én nem tudom megtenni. És ha meglesz, akkor az csak Isten munkája lehet.

Azt kértem, ami nekem nem ment: a dohányzásról való leszokást. Nekem ez egy rendkívüli alkalom volt, mert úgy éreztem, hogy Isten ül itt velem szemben, és ebben a békességben a nagy depresszióm végre elmúlt. Azóta járok Istennel, ő pedig megmutatta az utat az életemben, olyan helyzetekben is, amikor én nem is reméltem, hogy Isten ilyen dolgokat megad nekem.

Azóta nem találok ki magamnak olyanokat, hogy ez akarok lenni, az akarok lenni, hogy szeressenek az emberek. Tudom, hogy Isten az egyetlen, aki engem végig szeretett, és mindig a legjobban fog szeretni. Bármit csinállok, bárhogynézek ki, bármihez értek vagy nem értek, egyszerűen így, ahogy vagyok. És mindenki mást is. És tudom, hogy nem azt fogom tenni, amit én kitalálok magamnak, hanem azt, amit Isten akarja, hogy tegyek. Ez fontos dolog: azt tegyem, amit Isten akar!

Zsuzsanna: Én voltam a nagy családban a legfiatalabb gyermek. Ez igen nagy hatással volt az életemre, mert valahányszor összegyűltek a keresztyerek, unokatestvérek, akkor kiközösítettek, mert mind idősebbek voltak nálam. Ezért sokszor úgy éreztem, hogy nem szeretnek engem eléggé. Ez akkor nekem, mint fiatal gyerekeknek, fájt. Sokszor sírtam is. Egyébként a szüleim szerettek, jól felneveltek, és annak ellenére, hogy nem keresztyén családba születtem, erkölcsi nevelést kaptam, „jó gyerek”-ként nőttem fel. Istentről az általános iskolában hallottam: az 5. osztályos irodalomkönyvben szerepelt néhány bibliai történet. Farkas Noémi volt a magyartanárom, aki akkor a gyülekezetben hittant tanított. Ő mindig beszélt az órákon ezeknek a történeteknek a valódi üzenetéről is. Engem már az elejétől fogva megfogott a Biblia, de egy ideig ez csak érdeklődés szintjén maradt bennem.

A nagy fordulatot a keresztre feszítés története jelentette: amikor azt hallottam az iskolában, hogy Jézus engem szeretett, és értem vállalta, hogy őt kigúnyolják, arcul köpjék, tövis-koronát tegyenek a fejére, keresztre feszítsék. Ez nagyon megrázott, és úgy gondoltam, hogy ha valaki valaha engem ennyire szeretett, akkor én hozzá fogok tartozni, és azt akarom, hogy ő legyen az életem Ura. És akkor elmondtam Istennek életem első imádságát.

Így kezdődött az én hitben járásom. Később elkezdtem járni a hittanórákra, és bekapcsolódtam a gyülekezet életébe. Azóta is itt vagyok, és az életem célja, hogy Istent minél jobban megismerjem és vele járjak. Ennek volt egy fontos állomása, hogy az elmúlt kilenc hónapot Angliában töltöttem egy bibliaiskolában. Ott értettem meg, hogy Isten minden egyes dolgot fel tud használni az életünkben azért, hogy valami jó dolog jöjjön ki belőle. Hogy gyerekkoromban úgy éreztem, hogy nem mindig szeretnek, Isten ezt használta fel, hogy megszólítson, és kifejezze, hogy ő mennyire szeret engem!

HÍREK, ESEMÉNYEK

- ☼ Elkezdődtek gyülekezetünkben a **hittanórák**.
A **Szent Margit Iskolában** órarend szerint, **kedden és szerdán** vagyunk együtt a gyermekekkel.
A **Tátra utcai kistemplomba** pedig szeretettel várjuk az **alsó tagozatosokat hétfőnként 15.30** órától, a **felső tagozatosokat** pedig **péntekenként 16.30** órától kezdve.
Elkészült és az ősz folyamán megjelenik a hittanóráinkon használt *Keresztfá titka tündököl* c. családi bibliai olvasókönyv és munkafüzet-sorozat folytatásaként a *Krisztus népének élete* c. **egyházismereti olvasókönyv**, a hozzá tartozó **munkafüzet**tel együtt. Hamarosan gyülekezeti iratterjesztésünkben is kapható lesz, ajánljuk kicsiknek és nagyoknak. A felsős csapattal ennek feldolgozásához láttunk hozzá ebben a tanévben.
- ☼ **Bibliaórákon csütörtökönként 17 órakor** vagyunk együtt, egyelőre a **Tátra utcában**, majd várhatóan október végétől az **Előd vezér utcában**, *Klespitz Jenőné* testvérünknel. Az első alkalmon képes bizonyágtételt hallgattunk-néztünk a *Camino* zarándokút lelki-testi élményeiről, illetve a *150. zsoltár* alapján beszélgettünk istentiszteleteinkről és életünkről. A továbbiakban *Máté evangéliumát* olvassuk, ez alapján várunk mindenkit beszélgetésre.
- ☼ **Filmklubra**, közös filmnézésre és beszélgetésre várjuk az érdeklődőket a **Tátra utcába**, **november 5-én és december 3-án**, hétfői napokon, **17 órakor**. A konkrét programról érdeklődni lehet a lelkészi hivatalban, valamint hirdetjük az istentiszteleteken és a gyülekezeti levelezőlistákon.
- ☼ **Október 5-6-án egyházmegyei ifjúsági tábortalálkozó** lesz, a nagyvelegi tábor résztvevői és minden érdeklődő fiatal részére **Csákváron**.
- ☼ **Október 6-án 10-16 óráig országos evangélizáció** lesz a **Budapest-Deák téri templomban**.
Témája Jézus szava: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet.*” (Jn 14,6)
Szolgálattevők: *Gáncs Péter, Sándor Frigyes, Smidéliusz Zoltán, Budai Ilona, dr. Csókay András, Deák László.*
- ☼ A hagyományokhoz híven közösen ünneplik a **reformációt** a tatabányai protestáns gyülekezetek. Ez alkalommal azonban a **4 estéből álló sorozat** témáját és részletes programját gyülekezeteink **ifjúsági közösségei, asszonykörei és presbitériumai** alakítják ki, saját ötleteik, elképzeléseik alapján. Mindenki, aki szeretne bármi módon a szervezésbe, szolgálatokba bekapcsolódni, **keresse saját csoportjának kapcsolattartóját**, akinél érdeklődhet az előkészületek helyzetéről, további tennivalókról, vagy elmondhatja ötleteit, javaslatait. Az egyes alkalmasokra természetesen nem csak a szervezőket, hanem az **egész gyülekezetet és minden érdeklődőt szeretettel várunk!** A sorozatot az alábbiak szerint tervezzük (a pontos időpontokat, helyszíneket később hirdetjük):
 - **Október 27.** szombat: **ifjúság** által szervezett ünnep (kapcsolattartó: *Juhász Dénes*)
 - **Október 29.** hétfő: **asszonyok** által szervezett ünnep (kapcsolattartók: *Dombi Lajosné, Gergely Emese és Greksa Istvánné*)
 - **Október 30.** kedd: **presbiterek** által szervezett ünnep (kapcsolattartó: *Vertényi Domonkos*)
 - **Október 31.** szerda: **reformációi istentisztelet úrvacsorai közösséggel**
- ☼ Lehetőségeinkhez mérten az előttünk álló télen is részt veszünk az **Utcai Szociális Segítők Egyesületének téli krízis-munkájában**, városunk hajléktalan lakói között. Aki szívesen bekapcsolódna ebbe a szolgálatba, október végéig jelezze a lelkészi hivatalban!
- ☼ A Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegye **Lelkészi Munkaközössége** rendszeres havi találkozásai sorában **november 15-én**, csütörtökön **Tatabányán ülésezik**. Ezen a napon **9 órakor a Tátra utcai kistemplomban úrvacsorai istentisztelet** lesz, amelyre szeretettel várjuk a gyülekezet tagjait is.
- ☼ A **Jókai utcai templom** idén adventben lesz **70 esztendő**s. Ebből az alkalomból **templomszentelési emlékűnnepet** tervezünk **december 16-án**, advent 3. vasárnapján a délelőtti istentisztelet keretében, *Ittész János*nak, egyházkerületünk püspökének szolgálatával. Az ünnepre egy **gyülekezettörténeti kiadvány** megjelentetését határozta el egyházközségünk presbitériuma.
- ☼ Gyülekezetünk életével kapcsolatos **képeket, írásokat köszönettel fogadunk**. Másolás, digitalizálás után visszaadjuk őket tulajdonosuknak. Köszönjük mindazoknak, akik már rendelkezésünkre bocsátottak ilyeneket.
- ☼ Továbbra is várjuk olyanok jelentkezését, akik szívesen kitennék a **Lámpás újság példányait** irodájukban, üzletükben, hogy a betérők vihessenek belőle.

**A TATABÁNYAI EVANGÉLIKUS ALAPÍTVÁNY
tanulói támogatási pályázatának adatlapja**

A pályázati adatlapban foglaltakat az alapítvány kuratóriuma csak a pályázat elbírálására használja,
annak kezelésénél az adatvédelmi jogszabályi előírásokat betartja.

Beküldési határidő: 2007. október 31.
Beküldési cím: 2800 Tatabánya, Táttra u. 13.

A pályázó neve:

A pályázó lakcíme:

Szülei:

Tel.: Mobil: E-mail:

Testvérei (száma, kora):

Iskola, amelybe jár vagy járni fog:

Tanulmányi eredmény:

Bankszámlaszám:

A bankszámla jogosultjának neve:

(Kedvezményes elbírálás esetén a támogatási összeget a kuratórium a fent megadott bankszámlára utalással teljesíti.)

Részt vesz-e a Tatabányai Evangélikus Egyházközség életében, ha igen, milyen módon?

.....
.....
.....

Mivel segíti, vagy tudja segíteni az egyház ifjúsági munkáját?

.....
.....
.....

Az egyházközség ifjúsági tevékenységével kapcsolatos javaslata, elképzelése, esetleges feladatvállalása:

.....
.....
.....

Tatabánya, 2007.

.....
A pályázó aláírása

.....
Szülő(k), gondviselő(k) aláírása

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány az idei, 2007/2008. tanév során is kiírja a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatalok számára ösztöndíjpályázatát az alábbiak szerint:

A pályázatra minden közép-, vagy felsőfokú intézményben tanuló, a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatal jelentkezhet az erre szolgáló adatlap kitöltésével, mely megkapható a lelkeszi hivatalban, vagy letölthető az egyházközség honlapjáról. Az ösztöndíj két részletben, az I. félévre ősszel, a II. félévre tavasszal kerül kifizetésre. Az ösztöndíj mértéke a beérkező eredményes pályázatok alapján a rendelkezésre álló összegre figyelemmel kerül majd meghatározásra. Az ösztöndíj kifizetésének mind az I., mind a II. félévben előfeltétele érvényes iskolalátogatási bizonyítvány bemutatása.

Pályázatunkkal a korábbi évek gyakorlatának megfelelően szeretnénk a rendelkezésre álló keretek között szerény anyagi támogatást nyújtani az egyházközséghez tartozó fiatalok számára. Várjuk, hogy minél többen jelentkezzenek pályázati kiírásunkra. **Szeretettel és üdvözlettel:**

Dr. Hidas János

a Tatabányai Evangélikus Alapítvány kuratóriumának elnöke

(A kitöltendő adatlapot lásd az előző oldalon.)

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik **2006. évi adójuk 1%-ának felajánlásával**, összesen **348.153 Ft-tal** támogatták a **Tatabányai Evangélikus Alapítványt**. Ezzel hozzájárultak a fenti ösztöndíj-pályázat megvalósulásához, valamint helyi ifjúsági- és gyermekprogramok költségeihez, illetve ilyen jellegű regionális rendezvényeken résztvevők részvételi díjának támogatásához.

REMÉNYSÉGGROVAT

AKIK GYÜLEKEZETÜNKBEN 2007. JÚNIUS 3., SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA ÉS SZEPTEMBER 30., SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE UTÁNI 17. VASÁRNAP KÖZÖTT ELHÍVÁST KAPTAK...

 ... a keresztségben Isten országába:

júl. 22.	Tompos Diána	Tatabánya	Lányi Alíz és Tompos András (ev.)	2Móz 16,2-3.11-18
aug. 26.	László Balázs	Tatabánya	Bartos Judit (ev.) és László Zsolt (rk.)	2Kor 3,4-9

 ... konfirmációi áldással az Egyház közösségébe, augusztus 12-én¹:

Riffer Marianna , Tatabánya	Fil 1,6
Riffer Zsuzsanna , Tatabánya	Jel 3,11

 ... Isten szerinti életre a házasságban:

aug. 4.	Gál Zsuzsanna , Tatabánya-Oroszlány, ev.	Vass Zoltán , Oroszlány, f.k.	Mt 7,13-14
aug. 17.	Riffer Zsuzsanna , Tatabánya, ev.	dr. Sassi Gergely , Tatabánya, ev.	Zsolt 27,4 és Péld 4,12 ²

 ... az élet és halál Urától:

júl. 6.	Tóth József , Tatabánya	68 évesen	Hab 3,17-19
júl. 27.	Anderla Pálné sz. Pethó Margit , Tatabánya	81 évesen	Zsolt 71,5-9
aug. 28.	Bereczki Éva , Szomor	62 évesen	Zsolt 103, 15-18
szept. 5.	Pruzina Istvánné sz. Bradák Sarolta , Tatabánya	68 évesen	1Jn 2,7-11

1 Az alkalomról részletek olvashatók jelen számunk „Rendhagyó konfirmáció” című cikkében.

2 Az esküvői istentisztelet az oroszlányi evangélikus templomban volt.

Igehirdetéssel szolgált Németh János, a Golgota Keresztény Gyülekezet lelkesze

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink		
Alkalom	Mikor?	Hol?
Imaközösség	Istentisztelet előtt	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ⁰⁰ -kor	Jókai út 81.
Hittan (alsós)	Hétfő 15 ³⁰ -kor	Tátra u 13.
Hittan (felsős)	Péntek 16 ³⁰ -kor	Tátra u. 13.
Bibliaóra	Csütörtök 17 ⁰⁰	Tátra u 13. vagy Előd vezér u 18.
Ifjúsági közösség	Szombat 18 ⁰⁰ -kor	Tátra u. 13.
Minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás van az istentiszteleten.		

Weboldalunk címe: <http://tatabanya.lutheran.hu>

A weboldallal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a teranova@citromail.hu címre várjuk.

A **Lámpás szerkesztősége** köszönettel fogad írásokat az alábbi címre:

lampas@lutheran.hu

Várjuk az érdeklődőket a **gyülekezeti levelezőlistákra:**

fraternet-tatabanya@lutheran.hu

(általános gyülekezeti információk)

fraternet-tbifi@lutheran.hu (ifjúsági lista)

Ezekre jelentkezni lehet a lelkészi hivatal címén:

tatabanya@lutheran.hu

- ☞ Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletekre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől!
- ☞ Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnének úrvacsorát venni.
- ☞ Kérjük az új otthonba költözöttek, illetve az újonnan a gyülekezet területére került testvérek lakcímének jelzését.
- ☞ Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igénnyel kapcsolatos kéréseket.

LÁMPÁS – Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja
Megjelenik negyedévente

Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a számlaszámra: Tatabányai Evangélikus Egyházközség
OTP Bank: 11740009-20201533

Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány

Szerkesztőbizottság: Cser Ákos, Kemény Ilona, Kemény István,
Vertényi Domonkos

Felelős szerkesztő: Schermann Gábor

A lelkészi hivatal címe: Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.

Telefon: 34/316-201

Schermann Gábor lelkész elérhető ezen kívül a 20/824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címenen.

Hivatali idő: megbeszélés szerint

Kedves Testvérek!

A Lámpás ezen számához mindenkinek egy-egy **cesk**ket mellékelünk. Aki bármilyen jogcímen – egyházfenntartói járulék, általános vagy céladomány – szeretne **befizetni gyülekezetünk pénztárába**, megteheti e csekk segítségével is. További csekkek valamint ezzel kapcsolatos információk a lelkészi hivatalban kérhetők.

A Magyarországi Evangélikus Egyház elnöksége egy

országos evangélikus vállalkozói szaknévsor elkészítését tervezi. Kérjük a gyülekezetünk területén élő, illetve a Lámpást olvasó vállalkozókat, ügyvezetőket, mesterembereket, hogy jelentkezzenek. Bővebb információ és adatlap a lelkészi hivatalban kérhető.

Reményik Sándor: Akarom

Akarom: fontos ne legyek magamnak.
A végtelen falban legyek egy téglá,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Ám a kalász nem az ő érdeme.
Legyek a szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek a kendő, mely könnyet töröl,
Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.
Legyek a fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen
És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon.
Legyek a vén föld fekete szívéből
Egy mély sóhajtás fel a magas égig,
Legyek a drót, min üzenet megy végig
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mit a tengerbe visznek mély folyók.
Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,
míg le nem teszi a művész a vonót.